

829(40)

2130

EESTI RAHVUSLASTE KLUBIDE PÕHIMÕTTEID.

A92052:15

✓
2/1934

Summa. 16.11.33.

ÄRATRÜKK AJAKIRJAST „ERK“ NR. 9–10.
TARTUS 1933.

3-323.1 (= 945.45)

(2000)

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Handwritten notes, mostly illegible due to fading.

Lähtudes seisukohast, et eesti rahvuse kui kestva elustiku ja kultuurühiku üldhuvid nõuavad Eesti rahvusliku kultuuri, majanduselu ja ühiskondliku korralduse ülesehitamisel kindlaid sihtjooni, võttis Eesti Rahvuslaste Klubide Liidu kongress Tallinnas 19. novembril k. a. omaks järgmised põhimõttelised alused, mille teostamiseks Eestis peavad Eesti Rahvuslaste Klubid, kui päevapoliitilistest vooludest ja rühmitustest sõltumatud organisatsioonid, rakendama kõik oma jõud:

Üldised alused.

1. Eesti rahvus on eestluse kandja; ta on aateline ja ühiskondlik tervik, kelle ajalooliseks kutsumuseks on võimalikult täiuslik eneseteostus inimkonna üldkultuuri rikastamisel. Eestluse ülesannete täitmiseks tuleb:
 - a) arendada eesti omapärale ja vaimulaadile vastav kultuur, mis põhjeneb sünteetilisel mõtlemisviisil ja subjektiivsel arengul eestluse kasuks ja selle kaudu üldiseks hüvanguks;
 - b) täiuslikult kasutades eesti maa-ala, ülal hoida ja kindlustada siin suveräänset õiguslikku eesti rahvusriiki ja teostada selles õiglane ühiskondlik ja majanduslik kord, mis põhjeneb ühiskonna ja üksikisiku suhete kooskõlalisel lahendusel;
 - c) Eesti kultuurilise, majandusliku ja suveräänse riikliku ühikuna väärikalt maksma panna rahvaste peres, eriti Põhja-Euroopa rahvaste seas, ja koos hõimrahvastega välja arendada eesti-soome kultuurikond;
 - d) võidelda kõigi eestluse vastaste ja eestluse arenemist takistavate jõudude ja teguritega.
2. Eesti rahvuse kõrgemate eesmärkide saavutamiseks:
 - a) rakendatagu kõik jõud eesti kultuurloomingu edendamiseks ja pandagu maksma eestluse ülesandeile vastav sihikindel kultuuripoliitika, eriti kasvatusel alal;
 - b) tõstetagu eesti rahvuse kõlblist, füüsilist ja arvulist jõudlusvõimet ja tublidust, kusjuures rahvaliidmete sotsiaalses liikuvuses igapähele

oma eelduste ja kohustetäitmise piires olgu ühetaoline õigus ning võimalus tõusuks;

- c) ühinegu rahvuse liikmed ja nende koondised sihikindlaks rahvuslikuks koostööks, eriti olgu aga Eesti riik, kui kõrgem rahvuslik organisatsioon, oma tegevuses juhitud eestluse nõudeist;
- d) eestlased oma väarika tuleviku nimel kujunegu teadlikuks ja aktiivseks rahvuseks, milleks täie rõhuga ja kõigi käsitada-olevate vahenditega kasvatatagu rahvas tõsikultuurilist rahvustunnet ja tahet eestluse ideaalide teostamiseks.

Kultuurpoliitilised põhimõtted.

1. Eestluse kultuuriliste eesmärkide saavutamiseks tõstetagu Eesti elus esiplaanile kõigi eesti vaimsete jõudude kavakindel arendamine meie omapärale vastavaks kultuurloominguks.
2. Oma kultuuri arengu huvides hoolitsetagu ühenduse eest Lääne- ja Põhjamaade juhtivate kultuurkondadega, hoidudes sattumast ühe ainumõju alla.
3. Kultuurelus suurema järjekindluse saavutamiseks loodagu avalikõiguslik kultuurkogu, mis koosneb kõigi tähtsamate kultuurialade esindustest. Selle ülesandeks olgu üldiste kultuurelu sihtide ja vahendite selgitamine ja nende rakendamise abistamine. Kultuurelu juhtimine antagu asjatundjate ja rahvuslikult meelestatud isikute kätte.
4. Eesti kodul ja koolil kõigis astmeis olgu ülimalt kohuseks kasvatada tulevaid põlvi kehaliselt ja kõlbliselt tublideks, teadlikeks, rahvuslikult meelestatud, eesti rahvust ja selle suuri isikuid austavaiks, aktiivseiks eestluse kandjaiks ning tervikulisteks isiksusteks.
5. Rahva hariduse aluseks olgu hea algharidus, kusjuures hoolitsetagu selle otstarbekohase süvendamise eest. Algkooli lõpetajaile laiendatagu täiendushariduse andmist.
6. Kesk- ja kõrgema hariduse alale juhitaugu vastavate vaimsete võimetega isikuid, võimaldades kehvemaile vajalist ainelist toetust. Ühtlasi hoolitsetagu keskkooli taseme tõstmise eest.
7. Kutseharidust arendatagu ja tõstetagu vastavalt kodumaa majanduselu tarvetele.
8. Õpetajaskonnalt nõutagu rahvuslikku meelsust ja kantagu hoolt tema oskusliku ning kõlblise taseme ja töövõimaluste eest.
9. Vabaharidustöös taoteldagu eraalgatust, elulähedust ja rahvuslikku kasvatust. Tarviliselt juhitaugu seltskondlike organisatsioonide, rahvaraamatukogude, kirjanduse, ajakirjanduse, kino ja raadio kaudu toimetatavat rahva kõlblist ja rahvuslikku kasvatust.

10. Sõjaväes ja sportlikes kui ka teistes seltskondlikes organisatsioonides teostatav kasvatus olgu rahvusliku sihiga.
11. Rahvuslikus kasvatuses peetagu tähtsaks rahvale kõlbliste ja usuliste veendumuste sisendamist.
12. Taoteldagu eestlaste kehalise ja töuväärtuse tõstmist nii kehakultuuri, spordi ja tervishoiu kui ka sihikindla võitlusega levinumate ja eesti rahvast eriti kahjustavate haiguste vastu.
13. Ülikoolile antagu arenemisvõimalusi teadusliku asutusena, eriliselt rõhutades rahvuslike ja kodumaalisi teadusi ja alu, millede arendamiseks meil on erilisi eeldusi.
14. Ülikoolis tehtava teadusliku töö kõrval soodustatagu erateadlaste elu- ja töövõimalusi ja ergutatagu teaduslikku tööd akadeemilistes kutsetes.
15. Kunstiloomingus tähtsustatagu eriti positiivset ja sünteetilist vaimsust ja rahvuslik-ühiskondlikku meelsust, ühistahet ning tööroõmu süvendavat, esteetiliselt väärtuslikku loomingu.
16. Kirjanike ja kunstnike perioodiliste toetuste kõrval korraldatagu toetamist ka preemiate kaudu väärtuste eest.

Majanduspoliitilised põhimõtted.

1. Eestluse ühiskondlike ja majanduslike eesmärkide saavutamiseks loodagu majanduskorraldus, milles õiguslik kord kindlustab rahvaliidmete koostöö üldiseks hüvanguks ja selle kaudu kõrgemaks isiklikuks hüveoluks. Arendatagu eesti ühiskonna kõigi liikmete majandusliku heaolu astet ja rahvusliku majanduselu mõjuvõimu.
Selleks püüdku rahvusriik:
 - a) suurendada rahvuslikku sissetulekut, arvestades seejuures loomulikke turustamisvõimalusi;
 - b) kanda hoolt toodangu otstarbekohase ja õiglase jagunemise eest;
 - c) vältida teravaid konjunktuuri muutusi ja sellega kaaslevaid majanduskriise, tööpuudust ja toodangu langust.
2. Majanduskorraldus andku majanduselu tegevusele ja arengule täielik kavakindlus, rakendades isiklikku initsiatiivi kavakohaselt ja üldsuse huvides.
3. Majanduselu koguplaani korraldamiseks ja juhtimiseks loodagu rahvusriikliku võimu kontrollile alluv avalikõiguslik üleriiklik majanduskogu, mis olgu kõigi majanduslikult teotsejate keskorganisatsiooniks.
Üleriikliku majanduskogu ülesandeks on valmis töötada ja läbi viia rahvuslik tootmis- ja majanduskava, korraldada toodangu realiseerimisvõimalused ja hoolitseda varade ja väärtuste otstarbekohase ja õiglase jagunemise eest.
4. Riigivõim kontrolligu kapitali tegevust Eestis, soodustades eestluse kasu taotleva kapitali arenemist ja tõkestades eestlusele vaenulise kapitali tegevust.

5. Eraomandus ja eraalgatus kõigil aladel on isiku õigus, kuid ühtlasi ka kohustus ühiskonna vastu. Igasugune eraomandus kohustab seda kasutama üldise hüvangu huvides.
6. Riigivõim astugu vahele eramajanduses, kus algatus vajalik, kuid puudub, on puudulik või kui tegutsemine toimub riigi- ja rahvamajanduse üldhuvide vastaselt.
7. Majanduslikud suurettevõtted, mis töötavad eesõigustatuina kas riiklike laenude või riiklike korralduste — tollide, kontsessioonide jne. abil, allugu täielikule riiklikule kontrollile. Karmilt välditagu nende igasugused võimalikud korruptiivsed rahvusriigi juhtimise mõjutamis- püüded.

Väike- ning kesktööstus ja kaubandus kui ka väikepõllupidamine, kus on olemas küllaldane omavaheline terve võistlus, olgu võimalikult vabad riiklikest vahelesegamistest.

8. Põllumajanduses arendatagu peamiselt neid alasid, milles omame kõige enam looduslikke eeldusi, eriti rõhutades põllumajanduslike saaduste kvaliteedi tõstmist ja otstarbekat töötlemist.
9. Ühistegevus on meie oludes majanduselu korraldusvormiks, mida arendatagu sääraselt, et see ei takistaks eraettevõtlikkust ebahühtlaste tegevustingimuste tõttu.
10. Töö on isiku õigus, kuid ühtlasi ka kohustus ühiskonna vastu. Tööle kindlustatagu vääriline kaitse, kui ta täidab rahvuslikele huvidele vastavat ülesannet. Riik kandku hoolt, et kõik eesti rahva töövõimelised jõud leiaksid rakendamist loovaks ja kooskõlaliseks tööks.
11. Oma majanduslike huvide kooskõlastamiseks, töövõime tõstmiseks, tööolude korraldamiseks ja osavõtmiseks üleriikliku majanduskogu kaudu majanduskavade väljatöötamisest ja teostamisest kutsutagu ellu nii kutsealade kui ka käitiste ulatuses kutseesindused koostöökaks majanduselu üldhuvides.
12. Ühiskondlike klasside ja kutsete huvide lahkuminekuist tekkivaid konflikte lahendagu riiklikud asutused seaduslikus korras majanduselu üldhuvide kohaselt. Lubamatu on sihilik klassivaenu õhutamine rahvusriigi majanduselu loomulikus arengus.
13. Rahvamajanduse edukuse huvides rahvusriik soodustagu noore loovvõimelise tööliskonna tekkimist ja kaitset. Ühiskondliku õigluse seisukohalt riik juhtigu ja korraldagu alaealise tööliskonna kaitset ning töövõimetute ja haigete abistamist.
14. Majandussurutiste ajajärkudel rahvusriik kogu ühiskonna esindajana avaldagu suurimat algatusvõimet ning võtku enesele tarvilisel määral riisiko uute algatuste ja tööde korraldamisel.
15. Töövõimaluste soetamiseks rakendatagu võimalikult palju eraalgatust nii uute töövõimaluste andjatele soodustuste loomisega kui ka riiklike korralduste kaudu. Eraalgatuse poolt kasutatamatuile töötuile kindlustatagu tööd riigi poolt riigi majanduselu korralduskava raamides.
16. Töö- ja sotsiaalolude otstarbekaks lahenduseks asutagu suurimas ulatuses sisekolonisatsiooni teostamisele kui ka üldkasulike maaparandustööde korraldamisele.
17. Tööst võõrdumise vältimiseks ja töövaimu loomiseks organiseeritagu

töötute ja noorte töökomandod asjatundlikul ja pedagoogilisel juhtimisel üldkasulike tööde teostamiseks.

18. Riik valvaku, et muulaste poolt juhitud ettevõtteis eestlastele võimaldatakse üheõiguslikult ja rahvuste arvule vastavalt õiglases vahekorras tööd ja teenistust.

Riigipoliitilised põhimõtted.

1. Eesti kui rahvavalitsuslik riik on eestluse poliitiline vorm. Ta sihiks on säilitada, arendada ja võimastada rahvuses sisalduvaid jõude rahvusriikliku organiseerimisvormi kaudu.
2. Eesti geopoliitiline asend püstitab tugeva riikluse nõude. See avaldugu eesti rahva iseloomust ja kõlblistest veendumustest oma püsimumingimusi ammutavas riigivõimus, mis olgu suutlik riiki ja rahvust aktiivselt juhtima. Riigivõimu teostavate isikute omadusteks olgu ausus, asjatundlikkus ja andekus.
3. Rahvas olemasolevate õiguslike veendumuste erinevuste rahvusriiklikuks määrajaks olgu rahva poolt valitav rahvaesindus seadusandliku organina, kuna kutsehuvide majanduslike erinevuste ühtlustajana ja ühise rahvusriikliku ülesehitava majandus-organina kutsutagu ellu üleriiklik majanduskogu.
4. Kultuurisuuna pidevaks rakenduseks kutsutagu ellu avalikõigusliku asutisena Eesti kultuurkogu.
5. Üleriiklikule majanduskogule ja kultuurkogule kindlustatagu osavõtt seadusandlusest omal alal.
6. Riigi valitsemisaparaat vastaku Eesti rahvastiku ruumilisele ulatusele, arvule ja kandejõule.
Riigi ametkond olgu aus, töövõimas, vastutustundlik ja eri huvidest mõjutusvaba ning töötamisvõimalustes iseseisev.
7. Sisepoliitiliselt süvendagu riigivõim oma aktiivse poliitikaga kõigil rahvusarengu aladel tõsist rahvustunnet ja teadlikku tahet kanda iseseisva riigi rahva ideoloogiat ning teostada tema ülesandeid.
Eestlusele võõrad ja takistavad või vaenulised ja eitavad poliitilised voolud kõrvaldatagu riigivõimu poolt.
8. Riigikaitse teostamiseks arendatagu meie kandejõu piirides eesti sõjaväe löögivõime ülimal ulatuses ja vastavalt tema tähtsale ülesandele kindlustatagu talle vääriline tunnustus.
Riigipiirid kindlustatagu piirimaade asustamise teel rahvusriiklikult ustavate elementidega.
9. Eestis asuvailt võõrrahvastelt nõutagu täielikku lojaalsust Eesti rahvusriigile. Neis piires võimaldatakse neile kultuuriline enesemääramine.
10. Väljaspool riigipiire elutsevaile eestlastele kindlustatagu riigivõim nende kultuuriline areng eestluse ideoloogia ja ülesannete kohaselt.
Emigreerunud rahvusliikmeile kindlustatagu laiaulatuslikumalt ühise asumise võimalus.
11. Eesti välispoliitiline orientatsioon suunatagu vastavalt Eesti rahvusliku arengu sihtjoontele, toetudes seejuures neile välisjõududele, kes võivad Eesti arengut soodustada ja kes ei ole eestlusele ohtlikud.

1182 (16.10.33)

12. Selleks arendatagu:

- a) eeskätt kaugeleulatuslikumat koostööd hõimriigi Soomega;
- b) Balti meretee vabaduse kindlustamiseks koostööd Skandinaavia riikidega ja
- c) oldagu meid ründavate ohtlike välismõjude halvamiseks koostöös kõigi riikidega, kellega meil on oma iseolemise kaitses ühised huvid eriti Balti riikidega.

13. Eesti olgu oma huvide maksmapanekuks välispoliitiliselt aktiivne, olles oludekohases koostöös kaashuvitatud riikidega.

14. Eesti välispoliitilise aktiivsuse kohaselt korraldatagu meie välispoliitiline aparaat, rakendades seda otstarbekalt Eesti majanduslike ja ühtlasi kultuuriliste huvide teenistusse.